

Praktikrapport New York våren 2009

Under våren 2009 har jag praktiserat på Womens International League for Peace and Freedoms FN-kontor i New York. Då jag tidigare studerat statsvetenskap och genusvetenskap vid universitetet kändes det oerhört roligt att få möjlighet att praktisera på världens äldsta kvinnofredsorganisation och dessutom på organisationens internationella FN-kontor. Jag inledde min praktik i början av januari, och trots den isande kylan i staden (någon sade mig att detta varit den kallaste vintern i New York på 30 år), möttes jag av ett väldigt varmt bemötande på kontoret.

På WILPF:s kontor i New York bedrivs två projekt; Reaching Critical Will som arbetar med kärnvapen och nedrustningsfrågor, samt PeaceWomen project som arbetar med implementeringen av resolution 1325 om kvinnor fred och säkerhet. Kontoret som är beläget i en NGO-byggnad intill FN:s högkvarter består av tre medarbetare och tre praktikanter. Under min praktik arbetade jag i huvudsak med PeaceWomen project, även om jag ibland bistod övriga medarbetare på kontoret i det dagliga arbetet. PeaceWomen har sedan grundandet år 2006 förutom att bedriva lobbyarbete kring resolution 1325 fungerat som en portal, där man genom projektets hemsida tillhandahåller information om allt arbete som rör kvinnor fred och säkerhet inom FN. De huvudsakliga delarna inom projektet; "Resolution Watch," "Translating 1325" samt kontinuerlig nyhetsbevakning är de delar som mitt dagliga arbete på organisationen kretsade kring. Utöver detta kom min praktik i New York att domineras av FN:s Kvinnokommission under mars månad.

Resolution Watch är en funktion som handlar om att granska samtliga resolutioner som antas av FN:s säkerhetsråd efter "gender language", dvs övervaka hur mycket och vad som sägs om genus och om kvinnor, fred och säkerhet i dessa dokument. På detta sätt övervakade jag samtliga resolutioner som antogs av säkerhetsrådet samt publicerade och tematiserade de delar av resolutionerna som berörde genus på projektets hemsida. Jag övervakade även tillsammans med övriga praktikanter samtliga öppna möten om FN:s fredsbyggande arbete och rapporterade ifrån dessa.

Translating 1325 handlar om att översätta resolutionen till fler språk än de fem officiella språken inom FN så att de kan bli begripliga för och användas av kvinnoorganisationer över hela världen. Mitt arbete med detta projekt bestod av att söka upp frivilliga ifrån civilsamhället som kunde hjälpa till att översätta resolutionen. De språk som återstår att översätta resolutionen till är ofta väldigt lokala och marginaliserade, varför det var knepigare än man kan tro att dra i trådar i olika länder för att hitta översättare. Även dessa översättningar publicerade jag på projektets hemsida och ambitionen är att dessa ska användas av kvinnor och kvinnoorganisationer i civilsamhället för att sprida information om detta viktiga dokument eller att använda den som påtryckningsmedel gentemot beslutsfattare och politiker.

En del av det rutinmässiga arbetet på kontoret innebar även att bevaka nyheter och att publicera samtliga nyheter om kvinnor, fred och säkerhet på projektets hemsida utifrån vilka länder och regioner i världen de berörde. Vidare så sökte jag efter nya rapporter, material och resurser om kvinnor, fred och säkerhet och publicerade dessa på hemsidan. På hemsidan uppdaterade vi även ett kalendarium där vi publicerade kommande evenemang och initiativ. På detta sätt står PeaceWomens hemsida på många sätt i centrum, då projektet handlar om att övervaka FN:s arbete kring kvinnor, fred och säkerhet och förmedla detta genom hemsidan. PeaceWomen ger även ut ett månatligt nyhetsbrev, vilket jag tillsammans med de andra praktikanterna hjälpte till att utforma och sammanställa.

PeaceWomen project är även en del av NGO Working Group on Women Peace and Security, vilket är ett nätverk av kvinnoorganisationer som tillsammans bedriver lobbying och

påverkansarbete kring kvinnor, fred och säkerhet inom FN. På detta sätt kom jag under min praktik även att assistera denna arbetsgrupps ordförande vid arbetsgruppens möten. Utöver detta närvarade jag även vid olika möten eller föreläsningar som WILPF:s director ville ha rapportering ifrån.

Min praktik dominerades som sagt till stor del av FN:s 53:e Kvinnokommission som hölls under drygt två veckor i mars. Under Kvinnokommissionen reser delegater från FN:s medlemsländer för att förhandla och besluta om politik gällandes kvinnor och genus. Förutom de officiella representationerna kom över 5000 representanter från kvinnoorganisationer världen över till FN för att bedriva lobbying gentemot deras politiker. En stor anledning att närvara vid kommissionen är även att nätverka med andra NGO:s och utbyta idéer och erfarenheter. Tiden under Kvinnokommissionen var hektisk, då jag tillsammans med de andra praktikanterna bevakade alla de officiella debatterna och parallella evenemangen som berörde WILPFs intresseområden. Jag hjälpte även till att ordna ett introduktionsmöte och en mottagning för WILPF:s delegater och andra inbjudna som rest in för att delta under kommissionen.

Att delta i Kvinnokommissionen var oerhört roligt då jag fick tillfälle att träffa kvinnor från kvinnoorganisationer världen över. Jag förstod snabbt att det var en fantastisk möjlighet att börja prata med kvinnan på stolen bredvid, i matkän eller i korridoren för att få höra olika kvinnors bakgrunder och erfarenheter och utbyta tankar och skratt. Dagen innan kommissionen inleddes anordnades en Consultation Day för alla NGO:s då det fanns särskilt många tillfällen att nätverka. Framförallt slogs jag verkligen av den enormt härliga atmosfär som uppstod då så många kvinnoorganisationer var samlade under samma tak. Det var även oerhört många intressanta debatter och föreläsningar, och jag fick även insyn i hur de offentliga förhandlingarna såväl som lobbyingarbetet gick till under kommissionen.

Efter att kommissionen avslutats granskade jag tillsammans med övriga praktikanter ländernas uttalanden och publicerade alla referenser till 1325 eller kvinnor fred och säkerhet på projektets hemsida. Det var väldigt intressant att på detta sätt på nära håll studera hur världens länder formulerar sig och vad de lyfter för frågor när det kommer till genuspolitik. Med tanke på vilka vackra ord om hur fantastiskt det är i länderna som formuleras i deras respektive uttalanden kan man inte låta bli att undra varför vi egentligen behöver en kvinnokommission eller förhandla fram politik om kvinnors rättigheter när nu allt är så fantastiskt och oproblemiskt. När det kommer till själva förhandlingarna och orden ska omsättas i handling upptäcker man dock hur kontroversiellt och känsligt kvinnors rättigheter är. Inte minst vad det gäller kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter, vilket årets tema berörde.

Praktiken på WILPF har varit oerhört värdefull, både som en viktig del av min utbildning och en kunskap om FN-systemet och WILPF:s viktiga policyarbete, men även genom alla de möten med fantastiska kvinnor som kämpar för kvinnors rättigheter världen över som jag fått möjlighet att träffa.

Det märks att IKFF och PeaceWomen har haft och innehar en central roll i lobbyingarbetet för kvinnor fred och säkerhet inom FN och det är häftigt att se den positiva respons man får i olika sammanhang när man säger att man representerar WILPF. Även om en vanlig reaktion när man säger att man kommer ifrån WILPF är "But you're so young?!". IKFF behöver uppenbarligen fortsätta med praktikantprogrammet för att ändra bilden om att det även finns unga kvinnor som vill arbeta för fred.

Stephanie Thögersen